

El nostre hospital creix (continuació)

(Ve de la p. 1) ••• d'espera, encara que de forma progressiva, ja que es preveu que es tardaran de dos a tres anys a tenir l'Hospital funcionant a ple rendiment.

A partir d'aquí, s'hauran d'adaptar les àrees centrals de Laboratori, Farmàcia i Anatomia Patològica per tal d'adequar les seves instal·lacions i espais a les noves demandes assistencials.

La realització d'una activitat més gran, tant mèdica com quirúrgica, obligarà a la remodelació de les actuals consultes externes.

Aquest serà el projecte més immediat, degut a l'increment de visites que generarà tant l'augment del nombre de clients com també el fet que cada cop més es tendeix a la Cirurgia Major Ambulatoria, és a dir, sense ingrés.

L'increment d'activitat, com també la millor utilització d'espais i circuits de treball, permetrà tendir cap a una situació d'equilibri econòmic absolutament imprescindible per a la institució.

Gemma Carbonell

Tancament de les escales

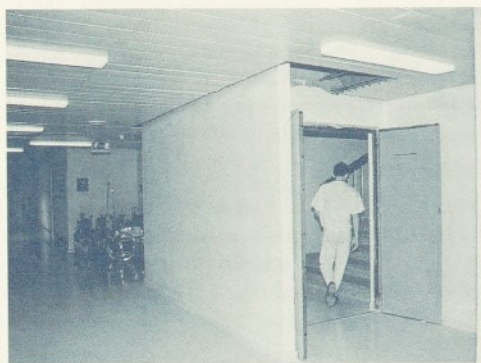
Els hospitals han d'estar preparats, per reaccionar davant un hipotètic cas d'incendi. L'evacuació, en aquests casos, és molt difícil, i cal aplicar altres mesures de seguretat.

Segons les Normes Bàsiques d'Edificació, cal que l'edifici de l'Hospital estigui sectoritzat; és a dir, que estigui dividit en sectors que es puguin tancar i d'aquesta forma aïllar la zona en què es produís l'incendi. En el cas que l'incendi es produís en una zona en la qual hi

hagués malalts, aquests serien traslladats a un altre sector.

Per evitar, per tant, la propagació de l'incendi a d'altres zones de l'hospital s'han de tancar també les escales, ja que en cas contrari farien de xemeneia i el foc s'estendria molt ràpidament. Les parets que formen el tancament de l'escala tenen una resistència al foc de 120 minuts (RF120) i les portes tallafocs que accedeixen a cada planta tenen una resistència de 60 minuts.

dBaB

En cas d'incendi, les escales han de funcionar de tallafocs.

la bastida

D'esquerra a dreta i de dalt a baix: Marina Molins, Quim Bosch, Carme Barbany, Josep Pérez, Cristina Serra, M^a. Carmen Olmo, M^a. Dolors Dalmau, Consol Fusté, Maria Gurri, Gemma Carbonell

fos fer arribar al periòdic petites coses que es comenten a nivell de passadís i que serviran per millorar la informació.

MARIA GURRI. Treballa a la cuina del Geriàtric des de fa 10 anys.

Em sembla que feia falta un periòdic d'informació de l'Hospital perquè amb les obres hi ha molts punts d'informació nous. La informació però, ha de ser seriosa i no

ha de perjudicar ningú. M'agradaria que el meu paper ajudés a fer entendre a la resta del personal la feina que fem nosaltres.

CRISTINA SERRA. Diplomada en Infermeria. Quiròfan d'Urgències. Fa 5 anys que treballa a l'Hospital.

El periòdic és un repte per a tots, ja que no hi estem acostumats. Hem d'aconseguir que serveixi per millorar la comunicació a tots nivells i conèixer els problemes i aspiracions de tots els que estem relacionats amb l'Hospital.

JOSEP PÉREZ. Oficial administratiu. Fa 13 anys que treballa a l'Hospital, a Admissions d'Urgències.

El periòdic pot ser una eina comunicativa necessària per a tot el col·lectiu de l'Hospital que actualment estem tancats al nostre departament sense participar d'un projecte comú. Espero que sigui una experiència gratificant per a tots. La idea que tinc de la

meva contribució és fer d'enllaç entre el que es viu a l'Hospital i el periòdic.

CARME BARBANY. Oficial administrativa. Té 13 anys d'experiència a l'Hospital, i actualment la podeu trobar al Departament de Compres.

Estic al periòdic perquè penso que pot ser un mitjà interessant si aconseguim que tots els qui treballem a l'Hospital ens hi vegem reflectits amb les nostres inquietuds. En la meva feina em relaciono amb molta gent, i espero que aquest fet em serveixi per aportar diferents punts de vista.

QUIM BOSCH. Metge Pediatre. Des de fa 20 anys treballa a l'Hospital.

Aquesta experiència pot ser interessant, pot ser una porta oberta, una expectativa en l'actual situació comunicativa de l'Hospital, un "camí en la matinada". El meu paper és "fer d'orella"; és a dir, traslladar els temes que afectin el personal, principalment els metges. De totes maneres el nostre paper en el periòdic no ha de ser pas expressar-hi les nostres opinions, sinó explicar-hi fets.